MAHAMAH... LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

வடிவழகியநம்பிதாஸர்

இயற்றிய

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார்
பிரபந்தம்.

மகா-ா-ஸ்ரீ

பள்ளிப்பட்டு: தேவநாயகரெட்டியாரவர்கள் குமார

மகா-ா-ஸ்ரீ

வேங்கடரங்க ரெட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர், P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908

(Copy Right)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

வடிவழகியநம்பிதாஸ

இயற்றிய

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார்

பிரபந்தம்.

மகா-ா-ஸ்ரீ

ட்டு: தேவநாயகரெட்டியாரவர்கள் குமார

மகா-ா-ஸ்ரீ

ங்கடரங்க ரெட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர், P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

20764
(72-23)

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908

(Copy Right

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

குறையலூராப் பரகாலர் கோதில்பெரும் புகழ்விரிவை
யிறைவெளியிட் டடியேன்பா விருந்துரைந்த படியியம்பி
மறையாய்ந்த திருமழிசைப் பிரானார்மாப் புகழுமந்த
முறையாலே பகர்வனல்லோர முனியாது கொளல்வேண்டும் (க)

அப்படியே சிலநாள்க ளற்றதற்பி னங்கொருநா
ளொப்பரிய பாரக்கவனே முதலாக வுளமுனிவ
ரிப்படியிற் றிருமகள்கோ னின்பமுறக் கமலையொடு
மெப்பொழுதும் பிரியாம லினிதமரு மிடம்பலவும். (உ)

உண்டெனினு மோரிடத்தி லுற்றிருப்ப னத்தலத்தைக்
கண்டறிவ மெனினமக்குக் காண்பரிதா மதுகாட்டும்
புண்டரிகத் தயன்சென்றப் புனிதனைநாம் புகழ்ந்திறைஞ்சித்
தொண்டுசெய்து கேட்பதுவே கருமமெனத் துணிவினொடும். (ங)

சென்றார்க ளயனருகிற் செறிந்தார்கள் விழுந்திறைஞ்சி
நின்றார்க ளன்முகனு நீணிலத்தி லெப்பொழுதுங்
குன்றாத ஞானத்தின் கொழுந்தாய செழுந்தவரே
யென்றாசி பலகூறி யிருமினென விருந்ததற்பின். (ச)

வேறு.

பற்பல வுரையுங் கூறிப் பங்கயப் போதி னானு
மற்புத முனிவோர் தாமு மன்புசெய் திருந்த வேலை
முற்பக லுலக மெல்லா முதற்படைத் தருளு மாதிச்
சிற்பரா வெங்கட் கொன்று செப்பிட வேண்டு மென்றார். (ரு)

ஆங்கவை யேது சொன்மி னென்றன னலருள் வேத
னோங்கிய தவத்தின் மிக்க வுத்தம முனிவர் சொல்வார்
தாங்கிய வுலக மெல்லாந் தன்னுளே யிருத்திக் காத்துப்
பூங்கம லத்தி லுன்னைப் புறப்பட விட்ட மாயன். (சு)

விண்மிசை யிருப்ப தன்றி வேதியர் துதிசெய் தேத்த
மண்மிசை நாளு நாளு மன்னிய விடங்க டம்மிற்
பண்ணமா மறைகள் வல்லாய் பதுமையோ டேகந்தெப் போது
நண்ணுமோ ரிடமுண் டென்றே நான்மறை நவிலக் கேட்டேம். (எ)

அத்தல மேது காட்டி யருளுதி யென்று போற்று
முத்தமப் பிரம னந்த முனிவரை யுவந்து நோக்கிச்
சித்தம தொருக்கிக் கேண்மின் றிருமழி சைக்கு நேரா
யொத்தவத் தலமொன் றில்லை யதிலுலகு துறைவ னும்பன். (அ)

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

என்றனன் பிரமன் கேட்ட முனிவர்க ளிசைப்ப ரெந்தாய்
நன்றநின் மேன்மை காட்டி யருளுதி நங்கட் கென்று
ரொன்றிய மலருள் வைகு மும்பனும் புவிமே லின்றே
சென்றறிந் திடுவோ மென்னச் செறிந்தவம் முனிவ ரோடும். (௯)

விண்மிசை நின்று போந்து வினையெலாம் விளைக்கும் வஞ்ச
மண்மிசை யிறங்கிச் சீரார் மழிசையம் பதியை மன்னிக்
கண்ணம ருலகைத் தூக்குந் தராசொன்று கடுப்பிற் பண்ணி
யெண்ணரு முனிவர் காண விசைத்தவத் தராசு தன்னில். (௧௦)

கூறிய வுலகை யெல்லாங் குறித்தொரு தட்டில் வைத்து
மாறிய தட்டின் மற்றை மழிசையை வைத்துத் தூக்க
வேறிய மழிசைத் தட்டாங் கெட்டனை யெழாத வாறும்
வேறுசெய் துலகம் வைத்த தட்டுவான் மேவு மாறும். (௧௧)

கண்டனர் முனிவர் விண்ணோர் காசினி யோர்கள் செய்ய
புண்டரி கத்துள் வைகும் புனிதனை யிறைஞ்சி வாழ்த்தி
யுண்டிதிற் றெய்வ மென்ன வொடுங்கிமா தவங்கள் பண்ணி
யெண்டரு தினமும் வாழ்ந்தாங் கிருந்தன ரிருந்து ளாரில். (௧௨)

பார்க்கவ முனிவன் செய்ய பவளவாய்க் கமலச் செங்கட்
கார்க்கடல் வண்ண னாரைக் கருதியோர் யாகம் பண்ண
வார்ப்பொலி கொங்கைச் செங்கண் மலர்மக ளோடும் வானோ
ரார்ப்பொடுந் தோன்றி யம்மா லவனுட னருளிச் செய்வான். (௧௩)

மாசறு தீவத்தி னானே மற்றுநீ யின்று செய்த
வாசறு மியாகந் தன்னா லளவறு மின்ப முற்றேம்
பேசுநீ வேண்டு மின்பம் பெறுதிநா மீவே மென்றே
யீசனா ரருளிச் செய்ய விருடிநின் றிறைஞ்சிக் கூறும். (௧௪)

அருமறை முதல்வ நான்செய் மகத்தினி லன்பு கூர்ந்துன்
றிருவுள மகிழ்ந்த தென்றாய் சிறியனேற் கதன்மேல் வேறோர்
கருதிடும் பொருளு முண்டோ கண்ணனே நீயின் றென்பாற்
றருவது மடியேன் கொள்ளும் பொருளுமற் றவையே சாற்றில். (௧௫)

என்றன னிருடி மாயன் யாகத்தி லுவப்பிற் பார்ப்பா
னன்றுரைத் திட்ட சொல்லி லளவறு மன்பு கூர்ந்திட்
டின்றன தருள லாதே யாவையும் வேண்டே னென்றாய்
நன்றுநின் னினைவா னாலு நானிவண் வந்து தோன்றி. (௧௬)

எப்பொரு ளெனினு மொன்றை யீந்துபின் னேகே னாகி
லப்பவென் னருண்மா சுன்னா மாதலா லென்பா லொன்றைத்
தப்பற வுரைத்தி யீவே னென்றிறை சாற்றப் பார்ப்பா
னைப்பிலா மணியே கேட்ட பொருள் [illegible] க லுற்றான். (௧௭)

விண்ணவர் பதங்கள் பொன்றும் விடைவலான் பதமும் பொன்று
மண்ணவர் பதமும் பொன்று மலரயன் பதமும் பொன்றுங்
கண்ணமற் றதனா லொன்றுங் கைக்கொளேன் காயா வன்ன
வண்ணவென் சிந்தை யுள்ளே மலர்மகள் பூமி நீளை. (௧௮)

அடிதொழு திறைஞ்சி யேத்த வல்லுநன் பகலு மாதி
முடிவிடை யிவைக ளில்லா முழுமுதற் சோதி நீயே
குடிபுகுந் தென்று நீங்கா திருத்தனான் கொள்வ தென்றான்
படிமுத லுலக முண்ட பரம்பரன் பகர லுற்றான். (௧௯)

அப்படி சிந்தை யுள்ளே யிருப்பனா னன்ப நின்பா
லொப்பிலாப் புதல்வ னிவ்வா றொருவனை யுவப்பி னோடு
மிப்படி தன்னி னல்கி யிடுகின்றே னிருத்தி யென்னச்
செப்பருந் திருவின் கோமான் சென்றுவை குண்டஞ் சேர்ந்தான். (௨௦)

வேறு.

இறையிவண மகன்றதற்பி னிருநிலத்திற் பார்க்கவன்பால்
மறைபுகலுந் தைமகத்தில் வானவர்க டுதிசெய்யப்
பிறையணியுஞ் சடையானும் பிரமனுங்கண் டுளமகிழத்
திறைகொணர்ந்து முனிவர்தொழத் திருமழிசைப் பிரான்பிறந்தான் (௨௧)

வேறு.

அந்தமில் குணத்தான் பிறந்ததிற் பின்பு பார்க்கவ னவன்முக நோக்கி
யிந்தமா நிலத்திற் புத்திர னுடையார்க் கிறையரு ரேமென் றெண்ணிச்
சிந்தையில் வெறுத்தப் புதல்வனைக் கொடுபோய்த் திருமக ணாயகன் றுணையாய்
விந்திய மணைந்தோர் பிரம்படிக் கீழே விரித்தொரு சிறுதுணி மேலே. (௨௨)

இட்டுமீண் டேகித் தன்பதி யணைந்தாங் கிருந்தன னெழின்மலர் மிசையா
ளூட்டெளி வுடையாற் குணவளித் திடச்சென் றுகந்துதன் றிருமுலைப் பாலைக்
கூட்டுற வூட்டுந் தேனிரு லாக்கிப் பிரப்பிலைக் கவட்டில்வைத் தருந்து
மட்டுமட் டாக வாய்க்கொளும் படிசெய் தேகினாள் வானவர் துதிப்ப. (௨௩)

வேறு.

அங்கவ ரமரு நாளி லத்திரு நகரி லென்றுந்
தங்கிய மேதை யாரிற் சாற்றிய திருவா ளற்கும்
பங்கய வல்லி யார்க்கும் படியிலோர் பால னின்றித்
தங்களி லழுது சோர்வார் தத்துவ னருளி னாலே. (௨௪)

அருந்துநல் லுணவுக் காக வடுத்தன தொழில்கள் செய்வார்
வருந்திநற் பிரப்பங் கூடை மாசற முடைந்து விற்பார்
பொருந்தினார் பிரப்பங் காட்டிற் பொருவிலா நிலையா ரங்கே
திருந்துமச் சேயைக் கண்டெஞ் செய்தவப் பயனோ வென்ன. (௨௫)

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S. IYER LIBRARY

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

துதிசெய்தெவ் வுலகும் போற்றுந் தகளாறு நிலேயி னுரைப்
பதியினிற் கொணர்ந்தா ரன்னே பங்கய வல்லி யாரும்
விதிமுறை சுரந்து நல்கு மெய்ம்முலைப் பாலு மூட்டி
மதிசெயு மாவி யென்ன வளர்த்தனர் மாசி லாதார். (கசு)

வேறு.

அந்த மில்லாப் பெருங்கருணை யமுத வாரி யண்டர்தொழ
வந்து புவியில் வசுதேவர் மகனாய்ப் பிறந்து மாயத்தா
னந்த கோபர் திருமகனாய் ஞால மறிய வளர்ந்ததுபோற்
றந்தை தாய ரிவராகத் தன்னே யனேயான் சகமனைத்தும். (உஎ)

வணங்க மழிசை வளம்பதியில் வந்து தோன்றி மேதையரி
னுணங்கு கேள்வி யுடையவர்முன் னேற்ற நோன்பின் பொருட்டிலவர்
கணங்கொ டிறைஞ்ச வளர்ந்தருளிக் கலித்த வினைக ளோரிரண்டுங்
குணங்கண் மூன்றுங் கரணங்க ணன்குங் கொடுமா புலனைந்தும். (உஅ)

ஒடுக்கிப் பிரம ரந்தரத்தி னுயிரை நிறுத்தி யோகத்தைக்
கொடுக்கு மொற்றை யெழுத்தாலே கூறும் வாச லொன்பதையு
மடுத்த கபாடந் தாட்பூட்டி யபான பிராண னசையறுத்திட்
டெடுக்கு மிறைசீ ரருணோக்கி யிருந்தா னண்டோ ரெழுநூறும். (உகூ)

வேறு.

அப்படி யிருந்து கண்ட வட்டாங்க யோகந் தன்னிற்
செப்பரு நவயோ கத்திற் சீருறு மிறைக்கும் வஞ்சத்
தப்பறு முயிர்க்கு முள்ள சம்பந்தஞ் சதுரர் காணு
தொப்பிலா முந்நான் காய சமயத்துக் குளனு யோங்கும். (௩0)

கடவுளர் மேன்மை கண்டக் கருத்தறிந் திடுவோ மென்னத்
திடமுட னவர வர்க்காய்ச் செப்புபன் னூலு மோதி
யுடலுயிர் பரத்தைச் சொல்லி யுபாயஞ்சொல் லாமை கண்டு
படவர வணையார் தொண்டர் பார்மிசைப் பதைக்கு நாளில். (௩௧

துவரிதழ்ப் பவளச் செவ்வாய்த் துடியிடைக் கமலை கேள்வ
னவரவ ரிதயந் தோறு மந்தரி யாமி யாகக்
கவர்வற நின்று வீணே கழிப்பவர்க் கழுவ னென்று
ளிவர்கதி விரும்பக் கண்டும் விடுவனே வெடுப்ப தல்லால். (௩௨)

இரும்புண்ட வுதக மென்ன வியம்பரு முத்தி யெய்த
விரும்பிய மழிசைக் கோமான் மிகப்பதைத் திரங்கல் கண்டு
சுரும்பமர் துளபத் தாரான் றுகளறு மன்பர் தம்பூற்
பெருந்திரு வோடு மெய்திப் பேரருட் கருணை செய்தான்.

வேறு.

கானத் தெறித்த நிலாவென்னக் காண்பா ரன்றிக் கழியாமற்
கூனற் சங்கங் கைக்கொண்டார் கோதி லின்பங் கொளவேண்டி
ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்தருளி நலனா ரந்தா மத்தணியைத்
தானத் தோடும் வெளியிட்டுக் கொடுத்தார் மழிசைத் தலைவருக்கு. (௩௪)

வேறு.

ஆங்கதனுட் பரஞ்சோதி யச்சுதனா ரருள்வடிவைப்
பாங்கிலனு பவவளத்திற் பதிந்தநித்தர் முத்தர்களை
யோங்குமருட் கலியாண குணங்கடமை யொழிவின்றித்
தாங்கியவைம் படையெழிலைச் சாத்துமணி கலப்பொலிவை. (௩௫)

இருநிலத்தின் கமர்க்கவிழ்த்த வின்னமுதென் றிசையாமற்
பொருவிறந்த மெய்ந்நலத்தைப் பூண்டுபுல்லி யனுபவிக்கும்
திருமகளே முதலாய பிராட்டிமார் பெருந்திரளை
யருமறையும் புகலரிய வானந்த லீலைகளை. (௩௬)

எண்ணிறந்த பெருவளத்தை யிருவகையாம் விபூதிசெறி
தண்ணளியைத் திருவுந்திக் கமலத்திற் சதுமுகனி
னண்ணியசீ ருருத்திரனை நான்மறையைப் பெரும்பாழை
விண்முதலாம் பூதத்தின் விரிவுகளை விளக்கத்தால். (௩௭)

முத்தொழிலுந் தானாகி மூவுலகு முண்டுலகின்
மத்தமுறு புத்தர்முதற் சமயத்தின் வகைவகுத்த
தொத்தவர்மிக் கவரில்லா வோதவண்ணர் விநோதமெனச்
சித்தமுறத் திருமழிசைப் பிரானாழ்வார் தெரிசித்தார். (௩௮)

செப்பரிய பெரும்பசியான் மிகவாடித் திரிந்துலகி
லுப்பகன்ற நீர்க்கூழுங் கிடையாதே யுழல்பவர்க்குத்
துப்புடைநற் பேரமுதந் தொல்லுலகிற் கிடைத்ததுபோற்
றப்பில்கதிக் கிரங்கினருந் தலைவரைக்கண் டனுபவித்தார். (௩௯)

வேறு.

இறந்த காலந் தனின்முத்தி யெய்த விரும்பிச் சாக்கியமு
மறந்த சமணர் தங்களையு மங்கை பங்க னாகமமுந்
துறந்து கற்றேன் பனிநீராற் பாவை செய்யத் துணிந்தேன்பின்
சிறந்த செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தேன் வினைக டீர்ந்தேனே. (௪௦)

ஆத லாலே யினியெனக்கொன் றரிய தில்லை யெனமகிழ்ந்தாங்
கோதி யோதி யனுசந்தித் துள்ளந் தன்னை யொருபோதும்
வேத நாத னகலாத விரகு செய்து விண்முதலாம்
பூத மைந்தும் தத்துவமு முணர்ந்தா ரிருந்து புரைசீர.

வேறு

ஆறாறு மையைந்து மேழைந்து மகமுலவ
வேறாகி நின்றொளிரு மெய்ஞ்ஞான விளக்கின்மடை
மாறாத பத்தியொடு மழிசையர்கோ னனுபவித்துச்
சேறார்பூங் கமலவயற் றிருவல்லிக் கேணிநண்ணி. (சஉ)

இனிதமருந் திருமாலை யிறைஞ்சியெந்தா யாவருக்குந்
தனிமுதலே யெனவுருகிச் சங்கரனு நான்முகனு
நனியமரர் பெருமானு நான்மறையுங் காண்பரிய
புனிதனுட னாங்கிருந்தாண் டெழுநூறும் போக்கினார். (சங)

எண்டருஞ்சீ ராண்டாங்கோ ரெழுநூறுஞ் சென்றதற்ப
னண்டமுண்ட பெருமானு மாழ்வாரை நோக்கிநாங்
கண்டியிலும் வெஃகாவில் வருகவெனக் கட்டுரைப்பப்
புண்டரிகக் கண்ணெந்தாய் போற்றியெனப் புகழ்ந்திறை (சச)

அடிதொழுது திருவல்லிக் கேணிவிட்டங் கமரர்தொழப்
படிமீதி னடந்தழகார் பங்கயச்செந் தாள்சிவப்பக்
டியார்பூம் பொழில்புடைசூழ் வெஃகாவைக் கண்டதனு
காடியாடு மணிமாடக் கோபுரத்தைக் குறுகினார். (சரு)

லஞ்செய்த விருந்தவத்தா னேமிமிசை மேதையர்தங்
குலஞ்செய்த புண்ணியத்தாற் கோதறமுன் வளர்ந்தவ
தலஞ்செய்யா வன்பர்தொழுந் தத்துவனை யுற்றிறைஞ்சி
வலஞ்செய்தாங் கதிலாண்டோ ரெழுநூறு மன்னினார். (சசு)

அந்நாளிற் றிருமழிசைப் பிரானாழ்வா ரடியிணையிற்
பொன்னார்சீர்க் கவிவல்லான் கணிகண்ண னெனும்புலவ
பன்னாளுந் திருமாலைப் பாடியவர் பணிநின்று
தன்னாவி யாக்கைபொரு ளெனவொன்றுந் தனக்கின்றி. (சஎ)

பேறிழவி லிடரின்ப மெனுமிரண்டும் பிணியாதே
நாறுபூந் துழாய்முடியான் றிருத்தொண்டர் நற்புகழ்பே
லேறுசீர்ப் பாமாலை யிசைத்தேத்தி யாழ்வார்பா
லூறுபெருங் காதலரா யொருபொழுதும் பிரியாதே. (சஅ)

அந்நகரி லமர்ந்துறைவா ராங்கவரை யந்நாட்டின்
மன்னவனோர் கவியென்பாற் புகலவென மற்றவர்க்கு
மின்னுமணி முடிகடக மாதியாய் மிகுதனங்கண்
முன்னுறவோர் குன்றென்னச் சொரிந்துகவி மொழிகவெ (சகூ)

கவியென்பான் மொழியென்னக் கழறுமுறை கணிகண்ண
செவியுறலு நாராசஞ் சேர்ந்ததெனத் தீதுற்றுப்
புவிவேந்தன் முகநோக்கிப் பூபால வுனைநோக்குங்
குவிகையார் புலவருக்கே கூறுகமா னிடர்தம்மை.)

வேறு.

பாடும் புலவ னல்லேனுன் பணமும் பொன்னு மீங்கெனக்கின்
றோடுங் கல்லும் போலாகு முலகை யாளு மன்னவரு
நாடு மெனக்கோர் துரும்பாகு நாரா யணன்சீர்க் கமலபதஞ்
சூடும் புலவ னுனக்கிச்சை சொல்லும் புலவ னல்லேனே. (ருக)

என்று கூறி யெழுந்திருந்தாங் கெதிரே மன்ன னெடுத்திட்ட
குன்று போன்ற விருநிதியை நாடி மென்னக் கொதித்தகன்று
நன்றி சேர்தம் பதிநோக்க ஞால மாளு மன்னவனு
மொன்று கேளு மெனக்கூவிக் கணிகண் ணர்க்கன் றுரைக்கின்றான். (ருஉ)

ஈசன் செய்யு முத்தொழிலும் யானே வல்லே னெனையின்று
நீச னுக்கி யெழுந்திருந்தீர் நெடுமால் புலவ ராயிடிலென்
றேசத் திருக்க வொட்டேனு னென்றான் மன்னன் சினுகற்று
ராசு மிகுந்த வுன்னுட்டி லிருப்பார் புலைய ரெனவகன்று. (ருங)

வேறு.

தம்மையாட் கொண்டார் செய்ய தாடொழு தியம்பு மன்ன
னெம்மைநீ பாடன் றாகி லேகுதி பதிவிட் டென்றான்
மும்மையும் பாவி போறே னென்றவர் மொழிய வாழ்வா
ரும்மைவிட் டிருப்பே னல்லே னேகுவ னுடனே யென்றார். (ருச)

எனச்சொலிக் கணிகண் ணன்பின் னேகினு ராழ்வா ரேகி
வனப்புடைத் திருவெஃ காவில் வளரொளி யரவின் மன்னும்
புனத்துழா யானை யவ்வூர்ப் புறத்தினின் றிறைஞ்சி யாங்கே
கனத்தசீ ரன்பி னேடும் வலஞ்செய்து கழற வுற்றார். (ருரு)

கணிகணன் போகின் றானிக் கடிநகர் தன்னை விட்டுத்
துணியுடை நீச னேனு மவனுடன் றொடரு கின்றேன்
மணிவணு கிடக்க வேண்டாம் வருதியென் றறைந்தார் மாயன்
பணியணைப் படுக்கை யூாய பாயலைச் சுருட்டிக் கொண்டான். (ருசு)

பங்கயச் செல்வி பூமி யென்றருள் பதியு மெய்ம்மை
மங்கைய ரிருவ ரோடும் வளநகர் வீதி யூடே
சங்குசக் கரமுந் தண்டுஞ் சாபமுந் தயங்கு சோதிச்
செங்கைக டோறுந் தாங்கித் திருமறு மார்பர் சென்றார். (ருஎ)

கடிகமழ் துளபத் தாரோய் கணிகணன் போனுன் பின்பே
கொடியனேன் றானும் போறேன் வருதிநீ யென்று கூறப்
படிமுத லுலக முண்ட பரஞ்சுடர் நடந்தா னம்மா
லடியவர் திறத்தை நம்மா லாயவும் படுமோ வம்மா.

வேறு.

அந்தாம நீண்முடியு மாசின் மதிமுகமுஞ்
செந்தா மரைக்கண்ணுஞ் செவ்வாய்ச் சிறுநகையுஞ்
சந்தார் தடம்புயங்க ளோர்நான்குந் தண்ணளிசேர்
மந்தார நீல முகில்போல் வருமெழிலும். (௫௯)

செய்ய கமலத் திருவாழ் தடமார்பும்
வைய மனைத்து மொடுக்கு மணிவயிறும்
பொய்யில் சதுமுகனைப் பூத்தவுந்தி மாமடுவும்
வெய்யவொளி வீசி விளங்குதர பந்தனமும். (௬0)

பீதாம் பரமுங் களிறூர் பெருநடையுஞ்
சீதார விந்தத் திருவடிக ளோரிரண்டும்
வேதா முதலாய விண்ணோர் தொழுதேத்த
நாதாந்த நாத னடந்தாழ்வார் பின்போனான். (௬௧)

முன்னே கணிகண்ண ரேகவந்த மூதறிவர்
பின்னே மழிசைப் பிரானார் தொடர்ந்தேகத்
தன்னே ரிலாதா னவர்பின்னே தான்போனா
னென்னே புலவ ரிவைகேட்டுந் தேறிலரே. (௬௨)

செஞ்சொற் கவிக்காய்த் திருமா லொருபுலவன்
பின்சென்றா னென்றவுரை பேசுவது கேட்டிருந்தும்
வஞ்சப் புலவர்கவி மானிடர்க்கே யாக்கியவர்
தஞ்சமென நின்றே முடித்தார் தமையந்தோ. (௬௩)

இட்டார்கண் முற்பிறப்பி லிட்டபுசிப் பெல்லாம்பின்
கட்டார் பிறப்பினிடைக் காட்டுமென வெண்ணாதே
மட்டார் துழாயானை மானிடனுக் கொப்பாக்கிக்
கெட்டார்கள் கேட்டிலுமோர் கேடுமுள தோவம்மா. (௬௪)

மாமாய வஞ்ச மயக்கிற் படாதிருந்து
காமாதி யெண்மரையுங் கால்குலைத்து நாரணற்குப்
பாமாலை சேர்க்கவல்ல பாக்கியத்தார் தம்பெருமை
நாமா ரறையவம்மா நான்முகற்குங் கூடுமதோ. (௬௫)

வேறு.

ஓங்கிய கவிஞ ரென்பே ருறுதியை யுணர்ந்தோ ரல்லோர்
மூங்கரிற் கனவு கண்ட முறையென மொழிந்த நீச
ராங்கத் திடக்க முன்போ மன்பரை யணித்துக் கூவி
யெங்கிடைக் கமலை கேள்வ னேகிய தெதனா லென்றான். (௬௬

கண்ணனே யிறைவா மன்னன் கணிகணன் றன்னைக் கூவிப்
பண்ணமர் கவிக ளென்பாற் பாடெனப் பலவு மீந்தான்
விண்ணவர் தாதை யாய விண்டுவைப் பாடு நாவான்
மண்மிசை மனுவைப் பாடே னென்றிவர் மறுத்துக் கூற. (சஎ)

நன்றெனைப் பாடா யேலென் னாட்டினி லிருக்க வொட்டே
னென்றனன் மன்னன் போறே னெனவிவ ரேகி யென்பா
னின்றதை மொழிந்து போந்தார் நின்னைவிட் டகன்ற வன்றே
பொன்றுவ னென்றார் யானும் பொருக்கென விவர்பின் போந்தேன். (சஅ)

உன்னைவிட் டடிய னேனு மோரிமைப் பளவும் வாழே
னென்னுயிர் நிலையா துன்னை வருதியென் றிசைத்தே னென்றாங்
கன்னம தார்தி தாதை யடிதொழு தாழ்வார் கூறப்
பொன்னவிர் நேமி யானு மவருடன் புகல லுற்றான். (சகூ)

பூதல முடைய மன்னெம் புலவனைப் போகென் றானே
லாதெனை யிகழ்ந்த தன்றோ வவனுடை நாட்டி லாழ்வீ
ரோதுமோ ரிடத்தும் வாழே னென்றுரைத் துடனம் மன்னன்
கோதறு நாட்டி லுள்ள கோயில்க டோறு மன்னி. (எ0)

இருந்தவர் கிடந்தார் நின்றார் யாவரு மறைந்தார் சென்றா
ரருந்தவத் தமரர் போற்ற வேகினா ரந்த நாட்டிற்
பொருந்திய கோயி றோறும் பூவைப்பூ வணரைக் காணார்
திருந்துமர்ச் சகர்கண் மன்னன் றன்னொடுஞ் செப்ப லுற்றார். (எக)

மன்னவ நின்னாட் டுள்ள திருப்பதி தோறு மன்னு
மின்னவிர் நேமி யாய விண்டுவைக் காணே மந்தோ
வென்னமா யங்க டாமோ வென்றவர் பகர மன்னன்
றன்னறி வழிந்தான் கேட்டு மந்திரத் தலைவர் சார்ந்தார். (எஉ).

வந்தவர் தம்மை நோக்கி மன்னவ னதனைக் கூற
வெந்தைமுன் னுலக முண்டாற் கென்பிழைத் தனைகொ லென்றார்
சிந்தனை வருந்தி மன்னன் செப்புமத் தேவன் பாணு
னந்தமில் குணத்த னொன்றும் பிழைத்திலே னவனைப் பாடும். (எங)

கணிகனென் றன்னை யென்மேற் கவிசொலச் சொன்னே னன்றான்
மணிவணன் றன்னைப் பாடும் வாக்கினாற் பாடே னென்றன்
பணிமறுத் தேகி னானப் பத்தனைக் கூவி யானென்
னணிநக ரிருந்தா லுன்னை யாக்கினை யிடுவே னென்றேன் (எச)

அவ்வுரைக் கஞ்சிப் போன கணிகண னகன்றான் கொல்லச்
செவ்வியோ னகலக் கண்ட செங்கண்மால் பின்போ னான்கெ
லெவ்வினைப் பயனால் வந்த திதுவென வறியே னென்றான்
கவ்வையற் றவர்கண் மன்னா கேளெனக் கழற லுற்றா- (எரு)

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

வேறு.

உன்னை யிகழ்ந்தா னுரமுனக்கு மேலொருவன்
றன்னை யுறக்கண்ட பின்னன்றோ தார்வேந்தே
யன்னை பிதாவேறோ வடியார்க் கரியன்றி
யின்னைப் பிரிந்துமொளி மேதினியிற் றங்கிடுமோ. (எசு

காவலவா திண்ணங் கணிகணற்கா யீங்குறையுங்
தேவர்கடந் தேவன் றிருமாலும் போய்மறைந்தான்
பாவலவன் றாளிற் பணிந்தா லவன்மீள்வன்
கேவலமோ சொன்மாலை கேசவற்குச் சூட்டுதலே. (எஎ

வேறு.

என்றன ரமைச்சர் கேட்டாங் கிருநில முழுது மாளும்
வென்றிவேன் மன்ன னாழ்வார் வீற்றிருந் தருளு மூரிற்
சென்றன னவரும் போனா ரென்பதுந் தெளியக் கேட்டா
னின்றில னவர்கள் போன நெறியிணைந் தவனும் போனான். (எஅ

போனமன் முன்னே போன புலவர்க ளிருவர் தம்மைக்
கானமர் துழாயி னானைக் கண்டிலன் வழியில் வானோர்
கோனயன் முனிவோர் சித்தர் கொன்றையந் தாரா னாதி
யேனையர் பலரும் போற்ற விருக்கையம் பதியிற் கண்டான். (எகூ)

கண்டமன் னுருகி நைந்து கணிகணர் கமலத் தாளி
லண்டமுண் டுமிழ்ந்தா ராழ்வா ரம்புவி யோர்கள் வாழ்வே
ரெண்டிசைக் கணங்கண் மிக்க யாவரு மிரங்க வீழ்ந்து
தொண்டனேன் பிழைத்த தெல்லாம் பொறுத்தரு ளெனவா (அ0

பொறிபுலன் வசத்தில் வீழ்ந்து புண்ணிய பாவ மென்னு
நெறியுறு வலையிற் பட்டு நெடும்பக லாவி வாடுஞ்
சிறியனேன் பிழைத்த தெல்லாஞ் செங்கணு யகனைப் பாடு
மறிவனே பொறுத்தி யென்றாங் கரசனின் றழுங்கக் கண்டு. (அக)

துணிவுடைப் புலவன் வேந்தன் றுன்புற விரங்கித் தான்போ
யணிபொழின் மழிசைக் கோமா னடிதொழ வவருஞ் சென்று
மணிவணர் தாளில் வீழ்ந்து மன்னவன் பணிய வந்தாய்
கணிகனன் மீண்டான் போய்நீ கண்டுயில் கொள்வா யென்றார். (அஉ)

என்றிவை யாழ்வார் கூற வேழுல குண்டா ராழ்வீர்
நன்றுநீர் முன்னே போனா லுமதன் பின்னே யென்று
ரொன்றிய கருணை யெந்தா யோங்குசீர்க் கணிகண் ணன்முன்
சென்றிடிற் பின்னு ளென்றான் றிருமழி சைக்கு நாதன். (அங)

ஆங்கது கேட்ட வேந்தன் கணிகணை ரருகு சார்ந்து
பூங்கழ றொழுதின் றெந்தாய் போதுநீ முன்னே யென்னத்
தீங்குபுஃ றவத்தி னானுந் தடையற முன்னே போனா
னேங்கிய மன்னன் வாழ்ந்தே னினியென விறைஞ்சி யேத்த.

கணிகணர் பின்னே யாழ்வார் காசினி யிறைஞ்சச் சென்றார்
மணிவண ராழ்வார் பின்னே வானவர் வணங்கப் போனா
ரணிபொழிற் றிருவெஃ காவி லனைவரு மணைந்தார் மாயன்
பணியணைச் சுருளை நீக்கிப் படுத்ததிற் படுத்துக் கொண்டான். (அரு)

கருமுகில் வண்ணன் மீண்டு கண்டுயில் கொள்ள வன்னான்
திருவடி முடிமேற் சூட்டித் திங்கள்சேர் சடையான் போனா
னருமறை யயனும் போனா னமரர்கள் கோனும் போனான்
பொருவருஞ் சித்தர் தேவர் பொருந்துதம் மிருக்கை சேர்ந்தார். (அசு)

மன்னவன் கணிக னன்சீர் மலரடி யிறைஞ்சி யாழ்வார்
பொன்னடி வணங்கி மாயன் பூங்கழ றொழுது போனான்
பின்னதின் மழிசைக் கோமான் பேரருட் கடலின் மூழ்கிப்
பன்னெடும் பகலும் வைகி யிருந்தபின் பழனஞ் சூழ்ந்த. (அஎ)

குடந்தையம் பதியை மன்னிக் கோவலர் குட்டன் மேலே
தொடர்ந்தெழு காத லோடுந் துன்னியா டரவப் பள்ளி
இடந்தவம் முகிலை வாழ்த்திக் கிளரொளி யோடு மொன்றா
யிடம்பெறு மாண்டு மாங்கோ ரீரெழு நூறு வாழ்ந்தார். (அஅ)

வேறு.

மாசின் மழிசையர்கோ னிவ்வண்ணம் வாழ்ந்திடுநாட்
பேச வரிய பெரும்புலி யூரடிக
ளாசின் மகமொன் றியற்றினா னாழ்வாரு
மீசன் கழறொழுதாங் கெய்தினா ரப்பதியில்.

வேறு.

நலஞ்செய்யும் யாகங் காண நண்ணினா ரவ்வூர் மாலை
வலஞ்செய்தார் வலஞ்செய் போதில் வளரொளி மாயன் மன்னும்
பொலஞ்செயும் விமான நீண்ட கோபுரம் பொன்னின் கம்ப
நிலஞ்செய்மா நகரஞ் சூழ்ந்த நெடுமதிள் பொழில்க ளாறும். (கo

சீருறு மழிசைக் கோமான் செறிவன திசைக டோறு
நேர்தர வலம தாகத் திரிவதை நின்று கண்ட
பாருளோ ரிவரா லித்தூப் படியென வுணரார் தம்மி
லார்வம்வந் திரங்கி யீதோ ரதிசய மென்ன வெண்ணி.

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

பாருந்தின ரந்த நாளிற் பெரும்புலி யூரிற் பார்ப்பான்
வரும்புன லாடி மீளும் வழியிலோர் மடந்தை யெய்தி
யிருந்துகா ணீட்டக் கண்டோர் யாகம்வல் லவாகாண் வாரா
கருங்குழல் வல்லி காலை வாங்கெனக் கழறுங் காலை. (கஉ)

நக்கிரு கரங்க டட்டி நன்னுத லவிலுங் கெட்டேன்
மக்களிற் றேவ னாய மழிசையாழ் வாரைப் போற்றி
யக்கிர பூசை நல்க வறிவிலா யேகா யென்றாள்
வெட்கினன் யாக சாலை மேவினா னந்த ணாளன். (கங)

செய்யிழை யுரைத்த நீதித் திருமழி சைக்கு வாழ்வா
மையனைத் தலத்தி னுள்ளா னெனப்பதைத் தந்த ணாள
னவுறக் கனவி லிவ்வூர் தன்னிலங் நம்பி யென்னைப்
பையர வணையா னங்கோர் பனவனாய்ப் பகர்ந்து போனான். (கச)

ஆதவ னெழுந்த போதி லந்தண னவ்வூர் தன்னி
லோதுபல் குலத்தில் யாரா யெய்தினான் கொல்லோ வொப்பின்
மாதவ னென்ன வெண்ணி மனிதரா னாரை யெல்லாம்
பேதம தறத்தா னோக்கித் திரிந்தனன் பிரம னொத்தான். (கரு)

அப்படித் திரியு நாளி லருளுறு மழிசைக் கோமான்
செப்பிய பிரப்பங் கூடை சீர்பெற முடைந்து விற்று
மொப்பிலா விறையைப் போற்றி யொடுங்கியாங் கொருத்த னாகித்
தப்பறத் திரித னோக்கி யிவர்கொலத் தலைவ ரென்ன. (கசு)

அருமக மியற்று நீதி யந்தணன் கண்டப் போதே
கருமுகிற் கினிய தொண்ட ரிவரெனக் கருத்து ளெண்ணித்
திருமழி சைக்கு நாதர் சேவடி யிறைஞ்சி யாங்கே
யிருவரு மாக யாக சாலையை யெய்தி னாகள். (கஎ)

எய்திய பொழுதே சம்பா வனையிவர்க் கியக்க
வைதிக ரிகழ்ந்தார் தன்ம புத்திரர் மகத்தின் முன்னை
செய்கட னேற்ற மாலைச் சிசுபால னிகழ்ந்தாற் போலும்
மெய்யரு மினிநா நம்மை வெளியிட வேண்டு மென்ன. (கஅ)

அலம்புபாற் கடலுள் மன்னு மரவணை யமலா வாழி
வலந்திக ழாழி யானே வள்ளலே வாழி பார்ப்பார்
குலம்பொலே னென்னை வென்னை மகத்தினிற் கூட்டோ மென்று
ரிலங்கைசெற் றவனே நீயுன் னரவணை யோடு மெய்தி.

BES U V NAGAR

எய்தியீண் டிருந்து தீமை யியம்பியுன் னருளேக் காத
வைதிக ரிகழ வென்னை வணங்கியம் மறையோ னன்பிற்
செய்மகங் கூட்டும் வண்ணந் திருவொடும் வருதி யென்றே
கைதலை குவித்தா ராழ்வார் கார்முகில் வண்ணர் சென்றார். (௧௦௦)

பங்கயத் தயனுஞ் சென்றான் பாகசா தனனுஞ் சென்றான்
கங்கைசேர் சடையான் சென்றான் கருதரு முனிவோர் சென்றார்
பொங்குமே முலகி லுள்ள புலவரும் பொருந்தி னார்கள்
சங்கையுந் திருந்த பார்ப்பார் மழிசைமன் சரணந் தாழ்ந்தார். (௧௦௪)

பெரும்புலி யூரின் மன்னும் பேரரு ளடிக ளன்றே
திரும்பலின் முத்தி நல்கச் செய்மக முடித்த போதில்
வருங்கரு முகிலும் வானோர் வேந்தனு மழுவ லானு
மருந்தவத் தயனும் புக்கோ ரனைவரும் போயி னார்கள். (௧௦௨)

கரமரு மலர்கள் சிந்திக் களிப்பொடந் தணர்கள் கண்ணன்
பரமென வடங்கி வாழும் பத்தரைப் பரிவி னோடும்
பிரமர தத்தி லேற்றிப் பிரானிவ னென்னத் தாங்கி
வரமருள் பதியை முக்கால் வலஞ்செய்து வாழ்த்தி னார்கள். (௧௦௩)

சிறுமைகண் டிகழ் ந்தானுஞ் சீரிய நெறியோர் தம்பாற்
றெறுமுறு பெருமை கண்டாற் சென்றடி வணங்கு மாறு
முறுநெறி யுலகி லென்று முள்ளதென் றுணர்ந்தோ மந்தோ
பெறுபயன் மதியார் புல்லோர் பிழைபொறுத் தருளு மாறும். (௧௦௬)

ஆயதோர் நிலைபா லாழ்வா ரந்தணர் தம்மை யீன்ற
தாயினு மிகுந்தன் போடுந் தத்துவ முபதே சித்துத்
தூயவர் துதிசெய் தேத்தச் சுருதிக டொடர்ந்து போற்ற
மாயமால் குடந்தை தன்னின் மன்னியா டரவின் மன்னும். (௧௦௫)

வேறு.

காரார் முகிலிற் கமல மலர்ந்ததொத்தச்
சீரார் திருவுருவிற் கண்கால் கரஞ்சிவந்த
வாரா வமுதை யனுபவித்த மெய்ந்நலத்தைப்
பாரோ ரறியும் படிபாட வெண்ணினார்.

வேறு.

தேன்முகந் தளிகள் பாடுந் திருத்துழாய்க் கண்ணி யானை
வான்முக மதிகண் டஞ்சும் வளரொளி வதனத் தார்க்குக்
கூன்முகச் சங்க மாழி கொண்டுகைக் கொண்டவார்க்கு
நான்முகன் றிருவந் தாதி நலந்திகழ் நூறு மோதி. (௧௦௭)

திருமழிசைப்பிரானாழ்வார் பிரபந்தம்.

சிறப்பினிற் சிறப்பு மிக்க திருச்சந்த விருத்த நூற்றே
றெப்புகு மிருபதென்றே யுரைதரு தொகையு மாங்கே
யறப்பொரு ளாய வாரா வமுதடி பணவ ரேத்திப்
பிறப்பறும் வண்ண மோதிப் பேரருள் விரசை மூழ்கி.

அன்றதன் நீர மன்னு மமானவ னுரை யேத்திச்
சென்றுவை குண்ட மெய்திச் செங்கண னகன்முன் னாகி
நின்றவன் சாம வேத கீதங்க ணிகழ்த்தி மாலோ
[illegible]றியம் மழிசைக் கோமா னொளிக்கொண்ட சோதி யானான்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

20764